53e jaar — Nr 141. Zaterdag, 24 November 1906.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » 5 »
Een » » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

De personen die een ABONNEMENT nemen aan den *Postrijder* voor het jaar 1907, zullen het blad **kosteloos** ontvangen, van den dag hunner inschrijving tot aanstaande Nieuwjaar.

—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—

TONGEREN, DEN 24 NOVEMBER 1906.

VAN ALLES WAT.

Wie kan er nu toch een oogenblik aan twijfelen ?

Ja, wie kan er nog een oogenblik aan twijfelen dat liberalen en socialisten de handlangers zijn der vrijmetselarij en hare bevelen ten uitvoer brengen ?

De Belgische liberale partij werd gesticht door de vrijmetselarij en wie het niet gelooven wil hoeft, om zich ervan te overtuigen, de schriften te raadplegen door den Groot-Oosten in 't licht gegeven. Die bedoelde schriften zullen bewijzen dat de vrijmetselarij de liberale partij beschouwt als iets dat haar in vollen eigendom toebehoort en zich met haar vereenzelvigt.

Het socialism is uit 't liberalism voortgesproten. De moeder van dit gevaarlijk gedrocht was de vrijmetselarij. 't Was deze laatste die het liberalism de radikale denkbeelden inpompte en die de oude blauwe pruiken dwong van te dansen gelijk het radicalism schuifelde. 't Waren de logiebroers die, in 1891, bevolen dat de liberalen het algemeen stemrecht zouden bijtreden. 't Waren de logiebroers ook die in de kiezingen van Mei jl. het monsterverbond tusschen liberalen en socialisten tegen het catholiek Ministerie deed sluiten en 't welk door de christene (!) demokraten of groene volksfoppers werd bijgetreden.

Het socialistisch programma streeft tot de vernietiging onzer nationale instellingen. Immers het socialism betracht enkel de bloedige revolutie, de heerschappij der Fransche Communards van 't jaar 1871 en dat wil de vrijmetselarij ook, want waarom anders zou zij de socialisten aan 't bewind willen brengen ? En de blauwe oude pruiken moeten gedwee het hoofd bukken voor hunne maconnieke meesters.

* * *

De tegenwoordige partijgangers van het lijkverbranden zijn maar afstootelijke kerels. Voor hen is er noch toekomstig leven, noch ziel, noch God. Er bestaan maar walgelijke lichamen, waarvan men zich moet ontmaken door den geweldigsten en spoedigsten middel mogelijk ; eene gebruikbare stof, die men aan de scheikunde moet toevertrouwen, opdat de rijverheid er voordeel uit trekke, of dat men er nutteloze puinen van make, die maar dienen als oorlogstuig in den helschen strijd tegen de godsdienstige overtuigingen.

* * *

De socialistische « Journal de Charleroi » zegt eens vlakaf zijne meening over de betrekkingen tusschen het socialism en den godsdienst :

Het is niet mogelijk — zegt hij — socialist te zijn, als men eenen godsdienst belijdt.

Alwie niet uit zijn bijzonder leven alle spoor van godsdienst wegruimt, heeft het recht niet zich op het socialism te beroepen.

Zeker zijn de gevallen zeldzaam van strijders die zich vergeten « tot aan de schande der godsdienstoefeningen. » Doch zulke zijn er en dat is voldoende. Waarom ze in dat geval, laten begaan ?

Uit die brutale bekentenis, kostbaar voor dezen die nog zouden twijfelen aan de volkomene onvereenigbaarheid van godsdienst en socialism, trekken wij de volgende besluiten :

1° De socialisten stellen als principe dat godsdienst en socialism niet kunnen samengaan ;

2° Zij erkennen dat het getal hunner partijgenooten die nog eenigen godsdienst behouden hebben, uiterst gering is ;

3° Zij verklaren dat men dezen die « zich vergeten tot aan de schande der godsdienstoefeningen, niet mag laten begaan. »

Dat alles is zeer goed om weten en ontfonden.

* * *

Te Vervins, in Frankrijk, had over een paar dagen een feestmaal plaats ter eere van den radikalen afgevoerdigde dier stad. Radikalen en socialisten namen er deel aan. Een dezer laatste, M. Wilm, afgevoerdigde van het Seinedepartement, sprak er bij het nagerecht een heildronk uit, waarin hij verklaarde dat zijne partij den oorlog verklaart aan Rome, aan de christene zedeleer. « 't Is tegen Christus dat wij strijden, zegde hij, tegen die hatelijke zedeleer, welke beveelt aan Cesar te geven wat Cesar toekomt, en aan Gode wat Gode toekomt ; nu, er is noch God noch Cesar. Wij willen de tegenwoordige samenleving vernietigen, en in afwachting dat wij de sterksten zijn, moet gij ons in klassenstrijd helpen. »

En de aanwezige radikalen juichten die woorden toe. In België zullen radikalen en liberalen hetzelfde doen om zich den steun der socialisten te verzekeren, want, willen zij nog voor iets tellen.

* * *

De Financieele toestand in Frankrijk. — De heer Poincaré, door eenen opsteller van « l'Echo de Paris » geïnterviewd, heeft het door den heer Mougeot opgemaakt verslag over de begrooting van 1907, dat volgens hem, al te optimistisch is, vinnig beknibbeld.

De oud-minister van financie vindt dat de huidige rekening wellicht sluiten zal met een dificiet van meerdan 150 millioen frank.

Anderszijds is vlottende schuld in twee jaar tijds met 130 millioen vermeerderd.

Wat de door de kommissie der begrooting aangekondigde besparingen betreft, ze zijn zeer noodlottig.

De nieuwe belastingen welke ze voorstelt, zijn ontoereikend.

Zestig millioen nieuwe taksen zouden voldoende zijn, maar de waarschijnlijke opbrengst van dat voorstel is overdreven geweest.

De heer Poincaré denkt dat er nog wel eene heele tijd zal verloopen vóór dat de pianos 5 millioen, de absint 15 millioen, de oliebevattende granen 14 en en aartsenijspecialiteiten 7 millioen zullen opbrengen.

HET KRUISBEELD.

De vermaarde Fransche schrijver, Julius Janin, was, wel is waar geen ieverige christen, maar toch had hij eenen bijzonderen eerbied voor het Kruisbeeld.

Een zijner vrienden bemerkte eens in den salon van den schrijver een schoon kruisbeeld.

— Wat is dat voor iet, vroeg hij al lachende.

— Dat, antwoorde de geleerde op ernstigen toon, dat is het beeld van Onzen Lieven Heer ; het ontsteund mij in mijne kwellingen en het zal mij troosten in mijne laatste oogenblikken. Ik wil niet, dat men als ik sterf, verplicht zij bij een ander een kruisbeeld te gaan leenen.

Schoone les voor vele christenen, die het Kruisbeeld in hunne schoonste plaats, ja zelfs in hunne slaapkamer verbergen.

Het is niet genoeg dat de gekruiste Zaligmaker in ons hert geprint staat, het moet het bijzonderste sieraad zijn van ons huis. Men koopt kostelijke meubelen men hecht prijs aan de afbeeldsels van de leden der familie, men bewaart met zorg reisgedenkenissen en huwelijksgeschenken, en helaas, het kostelijkste geschenk, het afbeeldsel van onzen besten vriend is bij velen van geener waarde, om niet te zeggen : verracht. Ja, sommigen schamen zich het Kruisbeeld zichtbaar op te hangen, op de bijzonderste plaats van hun huis, en nochtans onze Zaligmaker schaamde zich niet boven op den Kalvarieberg aan het Kruis te hangen, te lijden en te sterven om onzentwil. Paus, Keizer en Koning dragen het wel op hunne kroon, waarom zou het Kruis ook de eereplaats niet bekleeden bij ons ? Als de wereldsche een onderdaan willen vereeren of beloonen, zij schenken hem een *eerekruis*, waarom zoudeu wij hem ook niet als een eereteeken gebruiken om er onze woning, onze kleeding mede te verheffen ?

Onder het Kruis zijn wij de Kinderen van Maria en broeders van Jezus geworden. — Achten, vereeren en beminnen wij altijd het lieve Kruis des Heeren.

Als ik zwak ben is het mijne sterkte ; als ik val, beurt het mij op ; als ik kwijn, doet het mij herleven ; als ik ween vertroost het mij ; als ik lijd geneest het mij ; als ik angstig ben, stelt het mij gerust ; als ik 't aanspreek, antwoordt het mij. Het zal mij bewaren gedurende mijn leven — mij gerust stellen in de uren des doods, en mij kronen in de eeuwigheid, alwaar ik al mijn geluk zal te danken hebben aan *mijn Kruisbeeld*.

WELKE VROUW MOET IK NEMEN ?

Max O'Reel, de bekende Fransche humorist, scheef een alleramusants werkje over de vraag : « Welke vrouw moeten wij nemen ? » zie hier eenige van die voorwaarden, die hij voor een gelukkig huwelijk noodzakelijk acht. Trouw met eene vrouw, die kleiner is dan gij zelf.

Trouw niet met een vrouw, die niet hartelijk lachen kan ; men kent iemands karakter aan de manier, waarop hij lacht ; trouw dus nooit met eene vrouw, wier lach geaffecteerd klinkt.

Trouw met eene vrouw, die van een grapje houdt, die gevoel voor humor heeft en alles van den vroolijken kant beziet.

Trouw niet met eene vrouw, die overal wat op te zeggen heeft, en achter haar rug hare vriendinnen bespot.

Trouw met de vrouw, die de afwezigen tracht te verdedigen.

Als ge met uw meisje naar den schouwburg gaat en ze hoort, dat alle eerste rangsplaatsen uitverkocht zijn, kunt ge gerust met haar trouwen, wanneer ze op 't hooren van dit bericht uitroept : « Nu, zeg, wat hindert dat, dan gaan we eenvoudig op de galerij. Z'oon meisje is beslist « een aardigen type » en zal ook later, wanneer het leven haar niet een eerste plaats inruimt, dit bijmoedig weten te dragen.

Trouw niet met de vrouw, die u, wanneer ge eenen bedelaar iets geven wilt, tegenhoudt, door te zeggen : « wie weet of hij 't niet gaat verdrinken » ; zegt ge dit zelf echter en antwoordt zij : « Nu gun het den stumperd maar », dan kunt ge 't gerust met haar wagen.

Trouw met een gezonde, ferme vrouw, die er een flinken eetlust op nahoudt ; neem haar niet als ze met een vies gezicht tegen hare telloor zit aan te zien.

Trouw niet met een vrouw, die zichzelf te defilé vindt om een tram te gebruiken of in een coupé derde klas te stappen.

Als een jonge dame van haar zakgeld iets overspaart om voor u een geschenk te koopen, trouw dan met haar, maar als ze u niets geeft, omdat ze geen geld heeft voor een groot geschenk, en niets van prutsen houdt, zou ik mij niet verder met haar bemoeien,

Tracht uit te vischen hoe uwe uitverkorene 's morgens is, als men haar komt wekken. Geef ze een nijdig, vrijdig antwoord, laat haar dan gerust schieten ; ze zal nooit een plezante huismoeder kunnen worden.

Trouw niet met eene vrouw, die de rekeningen harer leveranciers achteloos tarzijde werpt en zich van niets iets aantrekt, wanneer ze hare kleeren schuldig blijft.

Neem eene vrouw met eene zachte stem, die u flink in de oogen ziet, wanneer ze met u spreekt.

Als ge met eene jonge dame een half uur antichambreeren moet en ze u dan in « full dress » ontvangt, zou ik u aanraden haar niet te nemen ; 't meisje echter, dat dadelijk in een eenvoudig huiskleed verschijnt, waarover ze nog gauw een schoone voorschoot gedaan heeft, en geen half uur zaagt over haar toilet, is een eenvoudig ding, dat steeds practisch zal blijken te zijn.

Trouw met een vrouw, die voor haar vader cigaretten rolt of zijn pijp stopt, die er van houdt haar ouden vader lieve namen te geven, en hem, als hij uitgaat, zorgvuldig zijn hoed en frak afborstelt, zoo'n meisje, is een lieve goede dochter, en kan niets anders dan een lieve, goede echtgenoote worden.

Stads- & Provincienieuws.

Genootschap van den H. Vincentius à Paulo en Werk der Damen van de Barmhartigheid.

De jaarlijksche retraite, gepredikt aan de Dames en Heeren der stad, zal plaats hebben maandag, dinsdag, woensdag en donderdag der aanstaande week. Zij zal gepredikt worden door den Eerw, Pater Tournay, Redemptorist.

Morgen zondag, 25 november, opening der retraite, om 5 ure 's avonds, in O. L. V. kerk.

Maandag, dinsdag, woensdag en donderdag, om 11 ure, sermoon voor de Damen en Heeren te samen, in O. L. V. kerk.

Om 3 ure, sermoon voor de Damen.

Om 8 ure 's avonds, sermoon voor de Heeren in het Kapittel.

Vrijdag om 6 1/2 ure, Mis en Gener. Comm.

Deze Mis wordt gelezen tot rust der ziel der overledene leden van het genootschap.

De algemeene vergadering van het genootschap zal plaats hebben, vrijdag 30 november, om 4 ure namiddag, in het Kapittel. Eene omhaling zal gedaan worden op het einde der vergadering.

De almanakken voor het jaar 1907 zijn verschenen. Zij herinneren ons dat de tijd voorbijgaat, en dat wederom een jaar bijna in den kolk der eeuwigheid verdwenen is....

Uit de almanakken voor 1907, nemen wij de volgende bijzonderheden :

Het aanstaande jaar begint en eindigt op een dinsdag. Aschwoensdag heeft plaats op 13 februari ; Paschen, op 31 maart ; de Kruisdagen, op 6, 7 en 8 mei ; O. L. H. Hemelvaart, op 9 mei ; Pinksteren, op 19 mei ; H. Drievuldigheid, op 26 mei ; H. Sacramentsdag, op 30 mei ; H. Hart van Jesus, op 7 Juni ; H. Naam van Maria, op 15 september ; Advent op 1 december.

De Tongeren Kermis, die volgens eene oude overlevering altijd plaats had op den O. L. Vrouwendag (H. Naam van Maria) heeft dit jaar *acht dagen vroeger* plaats, namelijk op **8** SEPTEMBER (O. L. Vr. Geboorte) en niet op 15 sept., zooals het had moeten zijn.

De vermaarde Paardenmarkt van Tongeren Kermis valt dus dit jaar, ook bij uitzondering, *acht dagen vroeger* namelijk op DONDERDAG **12** SEPTEMBER, en niet op 19 september, zooals verkeerdelijk door verschillende almanakken is opgegeven

In den loop van het jaar 1907 zullen vier eclipsen plaats hebben : twee zon- en twee maaneclipsen. Drie hunner zijn onzichtbaar in Belgie ; enkel de maaneclips van 25 juli is gedeeltelijk zichtbaar in ons land.

* * *

Komt te verschijnen en is te bekomen op het bureel van den *Postrijder* **schoone plakalmanak voor 1907**, in drie kleuren, prachtdruk, bevattende de kerkelijke Feest- en Heiligendagen, de quatertemperdagen, de roerende en gebodene Feestdagen, de jaargetijden, de verschillende standen der maan, de eclipsen, de paardenmarkten van Tongeren, enz. — Groot formaat. — Prijs : **10** c^tiem.

Volksbond St-Maternus.

Zondag 2 December aanstaande, om 8 ure 's avonds,

GROOT MUZIEK- EN ZANGFEEST.

Al de leden, en hunne familie, zijn op dit feest uitgenoodigd.

Het programma zal later medegedeeld worden.

Dit bericht zal dienen als uitnoodigingskaart.

Het Bestuur.

De *Postrijder* van heden bestaat uit **twee bladen**.

Apotheek. — Zondagsrust.

Zondag zal de Apotheek van M. SWINKELS alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

De comptante betaling wordt vereischt.

Paardenmarkt te Tongeren, DONDERDAG 20 DECEMBER.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld, 287 koeien en kalveren, 198 vette varkens en 1376 magere varkens, schapen 0.

Parochie Hex. — VEREERING VAN STE-BARBARA. — Dinsdag 4 dec., feest van Ste-Barbara. 1ste mis te 7, plechtige hoogmis te 10 u. Onder de missen sermoon door een E. Pater. Vespers te 3 u.

Zaterdag 8 dec., feest der Onbevl. Ontvangenis van O. L. Vr. en zondag 9 dec., de Hoogmis te 9 ure.

N. B. — De pelgrims worden bijzonder opgelettend gemaakt dat op kermiszondag 9 dec., de hoogmis te 9 u. begint en niet te 10 u.

Limburgsche ambachtschool — Tengevolge van een schielijk en onvoorzien beletsel van Z. D. Hoorw. Mgr den Bisschop is de wijding van het vaandel van den gewestelijken Christenen Bond, het bezoek der Ambachtschool en de plechtige algemeene vergadering van 22 november, uitgesteld tot donderdag 29 november. Het programma blijft hetzelfde.

KOMT TE VERSCHIJNEN

en is te koop in den Boekhandel COLLÉE, Groote Markt, te Tongeren :

Commune Sanctorum conforme editioni Vaticanæ a SS. D. N. Pio PP. X evulgatæ, editio Schwann G. — Ingebonden, rood op snede, prijs **1 fr.**

Le SUCRE est un aliment de 1^r ordre, sain, agréable, calorifique et énergitique.

Sucre cristallisé, payement contre remboursement 48 francs par 100 kilogr. ; par 50 kilogr. 49 francs les 100 kilogr.

S'adresser **Sucrerie Oreye.**

Sterfgevallen.

Maandag heeft te Heers, te midden van eene talrijke en bedroefde menigte, de plechtige lijkdienst plaats gehad van M. den abt Jean-Nicolas VAN HEES, Eerwaarde Pastoor dezer parochie. De eerbiedwaardige afgestorvene werd geboren te Beeringen den 17 Juli 1826. In 1848 werd hij te Luik Priester gewijd en Leeraar in het Klein-Seminarie van St-Truiden benoemd. In Januari 1855 werd hij Kapelaan der O. L. V. parochie te Tongeren en in de maand December 1862 werd hij tot het ambt van Pastoor te Heers geroepen.

In deze Parochie is hij godvruchtig in den Heer ontslapen den 15 November 1906, bediend met al de Genademiddelen van Onze Moeder de Heilige Kerk.

Gedurende zijne zoo lange als wel vervulde loopbaan, gaf deze heilige geestelijke steeds het stichtend voorbeeld van alle priesterlijke deugden. Hij was een ware discipel van Christus en zijne gezegende nagedachtenis zal nog zeer lang blijven voortleven in het geheugen van al degenen die hem gekend hebben. Zijne parochianen beweenen in hem eenen uitstekenden zielenherder.

De eerbiedwaardige afgestorvene was met een gulden hart begaald ; zijne milddadige hand opende zich ruimschoots voor het ondersteunen der armen en der behoeftigen.

Alle christene en liefdadige werken verliezen in hem eenen hunner grootste weldoeners.

Wie zal al het goede herinneren welk hij, in den loop van zijn leven, zoo schoon en zoo vervuld met verdienstige werken, verricht heeft, de smarten welke hij gelenigd, de tranen welke hij gedroogd heeft ?

Op deze wereld is zijne oogst overvloedig geweest ; in den Hemel, waar hij voorzeker reeds zijne eeuwigdurende belooning ontvangen heeft, zal zijne glorieekroon schitterend zijn.

Geestelijke benoemingen.

De E. H. A. Gotale, pastoor te Lierneux, is deken benoemd te Stavelot.

De E. H. B. Monville, pastoor te Vinalmont, is overgeplaatst naar Lierneux.

De E. H. A. Godar, priester der laatste wijding, is kapelaan benoemd te Sprimont.

De E. H. Berghmans, is overgeplaatst als kapelaan van Heers naar Bourg-Léopold.

NIEUWS uit de Stad en de Provincie Luik

LUIK. — DOODELIJKE VAL. — Een werkman des gazometers, met name Jozef S., oud 24 jaar, kwam gisteren avond bedronken thuis en wilde den trap opklimmen. Hij rolde naar beneden en brak den schedel De ongelukkige, die de Macorssteeg bewoonde, is dezen morgen, rond 11 ure, in het gasthuis overleden.

— ARME MAN. — Men heeft in eene kamer van het huis n° 58 der Kalvariebergstraat, waar hij alleen leefde, eenen ouderling, met name D., bijna dood gevonden van honger. Sinds vrijdag avond was hij verlamd, ten gevolge eener beroerte ; hij had noch kunnen roepen, noch de minste beweging doen. Men heeft hem naar het gasthuis « des Anglais » overgebracht. Zijn toestand is hopeloos.

NUTTIGE GESCHENKEN: Ter gelegenheid van Sint-Nicolaas, zal men in de COMPAGNIE LYONNAISE te Luik eene groote keus vinden in stoffen, pelsen, kragen in kant, gordels, schalen, fantasie strikken enz. aan buitengewoon voordeelige prijzen.

Kleederen en confecties voor Damen en Jonge Meisjes. —

Specialiteit van kostumen-kleermaker.

VERVIERS. — OP DE STUITBLOEKEN. — Een trein uit Spa kwam donderdag, te 12 1/2 u., de statie binnengereden. Ten gevolge van eene tot nu toe onbekende oorzaak, werkten de remmen niet. De trein reed met groote snelheid de statie binnen en botste met groot geweld op de stuitblokken van het tweede spoor.

De schok was zoo geweldig dat iedereen meende dat de lokomotief in de bureelen van de telegraaf zou dringen. De trein bleef gelukkig op het spoor. De stuitblokken waren geheel verbrijzeld. Twaalf personen zaten in den trein. Zij werden allen met geweld tegen de wanden van de wagons geslagen. Allen bekwamen wonden aan het hoofd. De twaalfjarige Lousberg, van Hodimout, is alleen ernstig gekwetst.

— Men schrijft uit GLONS :

Eene der deftigste personen van het dekenaat Glons werd in dezen laatsten tijd op eene ongehoorde en laffe wijze in hare eer aangevallen. Iedereen weet heden, op de stelligste wijze, dat die lage beschuldiging een afschuwelijke laster was, en hoopt dat de vuige lasteraar ontdekt en met het gerecht zal af te rekenen hebben.

BINNENLAND.

Gesticht St-Berthuin van Malonne — 2 leerlingen van het Pensionnaat van Malonne komen in de KRIJGSSCHOOL aangenomen te worden, (een in de bijzondere wapens, een in de gewone wapens) ; 13 leerlingen zijn aangenomen geworden in de bijzondere scholen, gehecht aan de Hoogeschool van Leuven, waarvan **drie de drie eersten** ; 1 is **eerste** de Hoogeschool van Gent binnengetreden ; 1 is de school der Mijnen van Luik binnengetreden ; 19 oudleerlingen hebben dit jaar het **diploma van ingenieur** bekomen.

BRUSSEL. — Een Brusselsche haarkapper had een Franschman zijn liel afgepakt. Die beleediging, de Fransche natie aangedaan, moest gewroken worden. Woensdag nacht, met drie vrienden naar huis gaande, ontmoette hij den zegevierende figaro. Deze laatste het ergste verwachtend ging op den loop. Het troepke Franschen ijlde hem achterna, haalde hem in, sloeg en stampte hem drie kwart dood. Een haastig bijgeroepen geneesheer zegt dat zijn toestand zeer erg is.

— VERPLICHTEND ONDERWIJS. — Liberalen en socialisten zijn voornemens te zamen een wetsvoorstel aan te bieden tot invoering van het verplichtend onderwijs.

— EEN BOULEVARD IN DE LUCHT. — Een ontwerp is bij de bevoegde overheid ingediend om te Brussel een boulevard in de lucht te bouwen.

Ter wille eener vrouw

18de VERVOLG.

Hij verschrikte merkbaar en een oogenblik meende ik hem te zien verbleeken. Doch hij herstelde zich dadelijk en met den gewonen glimlach op zijn gelaat, sprak hij.

— Mijn waarde Brudenell, gij schijnt in raadselen te spreken. Waarom komt ge mij vragen een brief te brengen aan Mulhausen in Engeland ?

Dat was hetgeen ik verwacht had.

— Zoo, zegde ik, is hij in Engeland ? Maar hoe kon ik u dan gisteren avond met hem hier op straat zien wandelen ?

Eerst dacht ik, dat hij het zou heeten liegen, maar uit mijn gelaat had hij waarschijnlijk gelezen, dat ontkennen dwaasheid zou geweest zijn.

— Eene wedervraag, zegde hij, sedert wanneer mijn waarde, speelt gij de rol van den bespieder ?

— Ik zag u heel toevallig, antwoordde ik, ik kwam van eene avondwandeling terug, toen gij aan de deur van dit hotel stond.

— Gij zijt slimmer dan ik gedacht had, hernam hij, maar wat den brief betreft, wie zegt mij dat mij daarin geen strik wordt gespannen ? Voor ik hem aan zijn bestemming doe gevorden, moet ge mij den inhoud er van meedeelen.

— Dat is juist iets voor u om zoo iets te vragen, sprak ik, evenwel heb ik er niets tegen u dat te vertellen. Daarin wordt medegedeeld dat wij het aanbod van uwen vriend om ons bij onze nasporingen naar Godfrey Blake te helpen nannemen.

— Bravo ! riep hij, en zoo moet onze familie dan toch een toontje lager zingen, hè ? Ik wensch u geluk.

Toen nam hij den brief aan, stak hem achteloos in den zak en zegde :

't Is in orde, wees gerust, hij zal aan zijne bestemming komen.

Een uur later zocht hij mij op en gaf mij het antwoord. Geen oogenblik twijfelende of het zou de meedeeling bevatten dat ons aanbod werd aangenomen en een onderhoud dadelijk zou volgen, scheurde ik den omslag open en verslond den inhoud. En ik las :

« Waarde heer Brudenell. Hartelijk dank voor uwen brief en het aanbod dat ge er in doet, maar het spijt mij zeer u te moeten meedeelen, dat ik voor het oogenblik niet op dat verzoek kan ingaan. Gisteren zou ik niets liever gedaan hebben, doch heden zijn de zaken eenigszins veranderd. Dezen avond verlaat ik voor eenige dagen de stad. Als ge van de mijn zijt teruggekeerd en mij dan nog wilt spreken, deel mij zulks dan mee door bemiddeling van onzen gemeenschappelijken vriend Morgrave, en ik zal dan gaarne tot u komen.

» Met de beste wenschen voor uw pogen, verblijf ik.

» Hoogachtend,

» HERMAN MULHAUSEN. »

Wanneer hij openlijk verklaard had dat hij verder niets met de zaak te doen wilde hebben en hij het zoeken opgaf, ik zou niet meer verbaasd zijn geweest dan ik was na het lezen van dezen brief. De man scheen ons steeds te willen verbazen. Tot den vorigen avond was hij er zoo op gesteld geweest deel uit te maken van ons bondgenootschap, dat het bijna moeite kostte hem af te wijzen, en nu scheen hij ons aanbod af te wijzen en, naar het mij voorkwam, redelijk ruw. Ik ging mijne vrienden opzoeken en las hun het ontvangen antwoord voor. De indruk, dien deze merkwaardige brief maakte, was zeer verschillend. Op het gelaat van julfvr. Priscilla was te lezen, dat zij diep verontwaardigd was over 's mans ondankbaarheid ; julfvrouw Blake zegde niets ; doch zag mij een oogenblik aan met een blik, waaruit ik las dat zij hare laatste hoop zag vervliegen, en de oude Vargenal nam het eene snuifken na het andere, sloeg toen hevig zijne doos dicht, stak haar in zijn zak en zegde tot ieders verbazing :

— De man is slimmer dan ik gedacht had. Ik had half en half op dat antwoord gerekend.

Den volgenden morgend gingen wij, zooals bepaald was, met den morgendtrein naar Cordova, vanwaar wij langs de Chilecito-zijlijn naar Cruz del Eji zouden gaan.

Het was eene lange, vervelende reis van achten-twintig uren, ook al werd de verveling eenigermate getemperd door het belangwekkende van het landschap, dat wij doorgingen. Te Cordova moesten wij trachten muilezels te krijgen, om verder te kunnen reizen.

Vargenal en ik trachtten de dames met tal van argumenten te overtuigen dat zij verstandig zouden doen ons niet te vergezellen naar de mijnen. Wij wezen haar op het gevaarlijke van de wegen ; het gemis aan eenig gemak en de lichamelijke vermoeienis waaraan zij zich zouden blootstellen, maar het was tijdverspillen. Julfvrouw Blake wilde het vroegere eigendom van haren broeder zien en julfvrouw Hemp wilde onder geen enkel voorwendsel achterblijven. Wij huurden dus muilezels en gidsen en gingen op weg. Hoog voor ons uit rezen de heuvelen, op vele plaatsen met allerlei soorten van pijnboomen en gomboomen begroeid. De vergezichten waren verrukkelijk en schenen ons steeds schooner te zullen worden. Diepe, dikwijls steile dalen wisselden af met steil opgaande bergruggen ; nu eens stonden wij hoog op een bergvlak, in 't volgend oogenblik scheen het alsof wij waren gekomen in ue ingewanden der aarde. De tocht ging natuurlijk zeer moeilijk en eerst toen de zon daalde achter de bergen aan gene zijde van het dal en den snel voortschietenden bergstroom, zagen wij voor ons de mijnstad, waarvan wij zooveel gehoord hadden, die zoo dikwijls onze gedachten had bezig gehouden en die wij nu eindelijk zouden betreden.

Nadat wij in de vallei waren afgedaald en den stroom hadden doorwaad, liet ik de anderen achter in de kleine herberg, indien de ellendige hut aan den ingang der plaats zoo genoemd mocht worden en ging alleen verder om den beheerder der mijnen te spreken. Het bleek te zijn een flinke Spanjaard, een stevige kerel, blijkbaar zeer geschikt om het lastig volkske, aan welks hoofd hij stond, in toomge houden. Ik stelde mij aan hem voor als een Engelschman, de leider van een gezelschap, waarvan twee dames, uit Europa gekomen in de hoop eenig spoor te vinden van een landgenoot, die eens mede-eigenaar van deze ondernneming was geweest.

Dit laatste vernemende, toonde hij eenige verbazing, doch was blijkbaar te wellevend om te doen blijken dat hij aan mijne woorden twijfelde :

— Mag ik den naam van dien heer weten ? vroeg hij eindelijk.

— Zijn naam was Blake, antwoordde ik, Godfrey Blake, en zijne zuster verbeidt thans in spanning mijn terugkeer, daar in de herberg aan den ingang tot den pas.

— En gij zegt dat hij eens mede-eigenaar was van de mijn, die ik thans de eer heb te beheeren ? vroeg hij.

— Zoover ik weet was hij dat, antwoordde ik, men heeft ons verzekerd dat hij twintig duizend pond, Engelsch geld, in de zaak stak en zich aansloot met den toenmaligen eigenaar, zekeren Mulhausen, een Amerikaan, dien ik niet verder moet berchrijven, daar gij hem natuurlijk goed kent.

Tot mijne verbazing scheen de beheerder nu nog veel minder van de zaak te begrijpen.

— De man, aan wien wij het welgelukken van deze buitengewone mijnen danken, was een Amerikaan, zegde hij, doch hij heette niet Mulhausen, ik geloof dus, senor, dat hier een klein misverstand in het spel is.

— Een misverstand ! riep ik, wat bedoelt ge ?

Zouden wij thans eene nieuwe ontdekking doen en wachtte die arme julfvrouw Blake een andere teleurstelling ? Toen herinnerde ik mij dat ik een portret van den verloren man in mijn zak had en legde dit op de tafel.

— Dit is het portret van den man, dien wij zoeken, zegde ik, de jonge man kocht een aandeel in de mijn en verliet de Vereenigde-Staten om hier met den eigenaar de bezittingen tot ontwikkeling te brengen.

— Ik ben hier nu reeds zes jaar aan het hoofd der zaken, zegde hij daarop, en ik kan u op mijn woord van eer verzekeren, senor, dat ik het gezicht van den jongen man nooit gezien heb.

Thans zag ik hem stom van verbazing aan.

— Gij hebt hem nooit te voren gezien, zegde ik langzaam, ge kunt u niet voorstellen welk eene vreeselijke teleurstelling dit voor mij is en die tijding zal zijne zuster het hart breken. Zij had er zoo vast op gerekend dat wij iets van u zouden vernemen. En wat kunt ge mij dan vertellen van den anderen man, den man, die mij heeft verteld, dat hij een aandeel in deze mijnen voor twintig duizend pond aan mijn vriend heeft verkocht ?

— Hoe was zijn naam ?

— Herman Mulhausen, antwoordde ik.

— Als dat zijn naam is, vrees ik dat ik u ook omtrent hem niets zal kunnen meedeelen, antwoordde de bestuurder, maar misschien zoudt gij zijn gezicht herkennen, als gij het terugzaagt.

— Daar behoeft ge geen oogenblik aan te twijfelen, antwoordde ik met een bitteren glimlach, ik zou hem altijd herkennen, waar ik hem ook zag, zelfs over twintig jaar nog.

— Indien ge mij dan wilt volgen naar mijne eigene kamer, die aan dit vertrek grenst, senor, zal ik u het portret laten zien van den man, die van de Regeering van dit land oorspronkelijk de concessie kreeg.

Ik dankte hem voor die beleefdheid en volgde hem naar de bedoelde kamer. Hij bleef staan voor een portret, dat hij het venster aan den muur hing en zegde :

— Dit is de heer dien ik bedoel.

Het portret was dat van een klein struisch man, met kort gekuipten baard, die in geen enkel opzicht op Mulhausen geleek.

Ik staarde eenige minuten lang op het portret, als wilde ik elken trek in mijn geheugen griffen. Thans begreep ik, waarom Mulhausen geweigerd had met ons naar de mijnen te gaan ; hij was bang geweest ontmaskerd te zullen worden. Maar als zijn verhaal dan leugen was geweest, deden zich twee vragen op. De eerste was : wat was er geworden van de 20,000 pond, die hij had ontvangen voor het zoogenaamde aandeel in de winst ? De tweede was, hetgeen wij ons zelven reeds zoo dikwijls hadden afgevraagd : wat was er geworden van Godfrey Blake, die het geld had betaald en Mulhausen naar Zuid-Amerika gevolgd was ?

X.

Ik verliet de woning van den beheerder en ging langzaam den heuvel af naar de herberg waar mijne vrienden wachtten. Na hen vol hoop te hebben gelaten over de goede tijding die ik gedacht had hen te zullen brengen, voelde ik mij diep ter neergeslagen, ben zoo te moeten teleurstellen. Was tot nu toe Godfrey Blake eenvoudig verdwenen geweest, thans was er alle reden te gelooven dat hier eene misdaad bestond. Toen ik de deur der herberg bereikt had, vroeg ik mij af, of het niet geraden zou zijn, mijn verhaal te doen en dan zoo spoedig mogelijk naar Buenos-Ayres terug te keeren, in de hoop daar Mulhausen te laten aanhouden vóór hij het land weer zou kunnen verlaten.

— Ik vond mijne vrienden bijeen, in spanning mijn terugkeer afwachtende. Ik was langer weggebleven dan zij gedacht hadden en voor een hunner was het lange wachten bepaald een marteling geweest. Met gejuich werd ik ontvangen en zoodra de deur van 't vertrek achter mij gesloten was, vroeg men mij alles te vertellen wat gebeurd was.

Die taak was niet aangenaam, want ik begreep, dat hetgeen ik wist, verteld moest worden, ook al begreep ik, dat mijn verhaal een reeds zoo diep getroffen vrouw nog ongelukkiger zou maken. Julfvr. Blake moest reeds begrepen hebben, dat er iets ernstigs komen zou, want zij boog zich over de tafel tot mij, en hare hand op mijn arm leggende, zegde zij op zwakken, droeven toon :

— Ik zie aan uw gezicht, M. Brudenell, dat ge slechte tijding voor mij hebt. Wilt gij mij met zeggen, wat het is ? Ik beloof u, ik zal moedig zijn.

Ik zag hoe julfvr. Priscilla, die naast haar zat, den arm om haar middel sloeg, als om haar te steunen en nooit is deze vrouw zoo in mijne achting gerezen als op dat oogenblik. Onderwijl nam Vargenal snuifje na snuifje en zag mij zenuwachtig aan.

— Wel, wat hebt ge te zeggen, vriend ? vroeg hij ongeduldig, toen hij zag dat ik niet met mijn verhaal begon, wat is er ? Waarom houdt ge ons in spanning ?

Als de waarheid gezegd moet worden, aarzelde ik, omdat ik niet wist te beginnen. Ik had geen zin met alles voor den dag te komen.

— Ik heb den beheerder der mijnen gesproken, begon ik.

(Wordt voortgezet).